

361

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 czerwca 1939 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1938 r. o przepisach przejściowych i uzgadniających, związanych z rozciągnięciem przepisów celnych na ziemie odzyskane w październiku i listopadzie 1938 r.

Na podstawie art. 1 pkt 43) i 50) i art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1938 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej niektórych aktów ustawodawczych na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 534) oraz art. 5 pkt 1) i art. 10 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 listopada 1938 r. o zjednoczeniu z Rzeczpospolitą Polską ziem odzyskanych w listopadzie 1938 r. i o rozciągnięciu na te ziemie mocy obowiązującej niektórych aktów ustawodawczych (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 585) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1938 r. o przepisach przejściowych i uzgadniających, związanych z rozciągnięciem przepisów celnych na ziemie odzyskane w październiku i listopadzie 1938 r. (Dz. U.

R. P. Nr 99, poz. 660) § 7 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 7. Zwolnienia od należności celnych, przewidziane w § 1 pkt 1, 2, 5, 6 i 7, mogą być stosowane do towarów zgłoszonych do odprawy celnej w okresie do dnia 31 grudnia 1938 r., zwolnienia zaś od należności celnych, przewidziane w § 1 pkt 3, 4, 8, 9 i 10 — do towarów zgłoszonych do odprawy celnej w okresie do dnia 30 czerwca 1939 r.”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1939 r.

Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

362

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 czerwca 1939 r.

o zasadach obliczenia i przerachowania roszczeń z tytułu umów ubezpieczeniowych, zawartych z byłą rosyjską Kasą emerytalną pracowników państwowych kolei żelaznych, przekształconą od dnia 1 stycznia 1917 r. na mocy ustawy z dnia 9 września 1916 r. (Zbiór praw i rozporządzeń Rządu Nr 257, poz. 1974 z 1916 r.) na kasę oszczędnościowo - zapomogową dla pracowników, rzemieślników i robotników państwowych kolei żelaznych.

Na podstawie art. 9 ust. (2) ustawy z dnia 14 marca 1933 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich kas emerytalnych i przezorności (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 146) zarządzam co następuje:

§ 1. 1. Za wartość zgłoszonego roszczenia w rublach przyjmuje się iloczyn z pomnożenia miesięcznej składki taryfowej, uwidocznionej w treści polisy, przez ilość miesięcy, za które te składki były rzeczywiście potrącane lub opłacone.

2. W przypadkach, gdy suma ubezpieczenia stała się wymagalna przed dniem 1 stycznia 1918 r., za wartość zgłoszonego roszczenia przyjmuje się całkowitą sumę ubezpieczenia, uwidocznioną w treści polisy.

§ 2. 1. Sumy, uzyskane z realizacji aktywów działu ubezpieczeń na życie, po pokryciu

z nich kosztów likwidacji, zostaną użyte na zaspokojenie roszczeń z tytułu ubezpieczeń na życie.

2. Zgłoszone przez uprawnionych i przyjęte przez Komisję Likwidacyjną do spraw byłych rosyjskich kas emerytalnych roszczenia, obliczone w rublach według zasad, wskazanych w § 1, zostaną przerachowane na złote według stosunku sumy tych roszczeń do sum, wymienionych w ust. 1.

§ 3. 1. Jako końcowy termin opłacania składek ubezpieczeniowych przyjmuje się dla osób, które:

a) nie były ewakuowane — dzień 31 lipca 1915 r.,

b) były ewakuowane — dzień 31 grudnia 1917 r.

z tym zastrzeżeniem, że osoby te przed terminami, określonymi pod lit. a) i b), nie opuściły

służby, uprawniającej do zawarcia ubezpieczenia z kasą emerytalną.

2. Zastrzeżenie, wymienione w ust. 1, nie dotyczy osób, które udowodnią oryginalnymi pokwitowaniami, że po terminach wymienionych w tym ustępie, względnie po opuszczeniu służby, opłacały nadal składki ubezpieczeniowe.

3. Dla osób, wymienionych w ust. 2, jako końcowy termin przyjmuje się ostatni dzień miesiąca, za który opłaciły ostatnią składkę ubezpieczeniową.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

363

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 czerwca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o sprzedaży na raty obligacji pożyczek premiovych.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 5 kwietnia 1939 r. o pożyczkach premiovych (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 210) zarządzam co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. Przedmiotem sprzedaży na raty mogą być obligacje jedynie tych pożyczek premiovych, które zostały wypuszczone przez Państwo Polskie.

§ 2. Sprzedażą na raty obligacji pożyczek premiovych — w rozumieniu rozporządzenia niniejszego — jest sprzedaż tych obligacji za cenę, która ma być spłacona ratami z tym warunkiem, iż sprzedane obligacje zostaną wydane kupującemu po całkowitym zapłaceniu ceny kupna.

§ 3. Sprzedażą na raty obligacji pożyczek premiovych trudnić się mogą zawodowo tylko te instytucje i przedsiębiorstwa bankowe, które uzyskają na to szczególne zezwolenie Ministra Skarbu.

§ 4. Sprzedaż na raty obligacji pożyczek premiovych nie może być łączona z innymi transakcjami ani od nich uzależniana.

Cena kupna.

§ 5. 1. Cenę kupna na raty obligacji pożyczek premiovych ustala się na podstawie ich przeciętnego kursu transakcyjnego, notowanego na Giełdzie Pieniężnej w Warszawie w dniu poprzedzającym zawarcie umowy między stronami. Cena ta może być wyższa od wymienionego kursu giełdowego. Granice dopuszczalnej nadwyżki ponad kurs giełdowy określają zarządzenia Ministra Skarbu, ogłaszane w Monitorze Polskim.

2. W różnicy między kursem giełdowym i ceną kupna na raty obligacji pożyczek premiovych mieszczą się: koszty własne, ryzyko i całkowity zysk sprzedającego, któremu nie

wolno jest wymawiać sobie w umowie sprzedaży jakichkolwiek, ponad tę różnicę, innych korzyści, z wyjątkiem:

1) odsetek — nie przewyższających stopy, stosowanej przez Bank Polski do pożyczek zastawowych — od kwoty, wpłaconej tytułem ceny kupna obligacji po upływie umówionego terminu płatności ostatniej raty,

2) kosztów pocztowych korespondencji, jeżeli zostanie ona przeprowadzona z winy kupującego,

3) kosztów sprzedaży obligacji na pokrycie całej, natychmiast wymagalnej, reszty ceny kupna (§ 16).

Zawarcie umowy.

§ 6. 1. Umowę sprzedaży na raty obligacji pożyczek premiovych uważa się za zawartą z chwilą przyjęcia przez sprzedającego zamówienia na kupno obligacji. Przyjęcie zamówienia powinno być stwierdzone pokwitowaniem; pokwitowanie to nie jest konieczne jeżeli w dniu przyjęcia zamówienia zostanie wydany dokument sprzedaży (§ 8).

2. W przypadku odstąpienia od umowy prawa i obowiązki stron określa się według kodeksu zobowiązań. Sprzedający nie może jednostronnie odstąpić od umowy.

§ 7. 1. Zamówienia na kupno obligacji na raty dokonywa się przez wręczenie sprzedającemu formularza „deklaracji kupna”, wypełnionego i podpisanego przez kupującego.

2. Formularz deklaracji kupna powinien zawierać rubryki:

- 1) imię, nazwisko i adres kupującego;
- 2) nazwę, ilość sztuk oraz wartość imienną obligacji każdego gatunku;
- 3) cenę kupna obligacji (globalną);
- 4) ilość i wysokość rat;
- 5) dyspozycję co do doręczenia dokumentu sprzedaży oraz obligacji po całkowitym spłaceniu ceny kupna.